

[Christmas Møller.]

forhold, var jeg — jeg tror, den højtærede Socialminister anvendte den Vending — faret ham i Benene — jeg kan forstaa, at det nuværende højtærede Ministerium ikke er hundevenligt, baade naar man tænker paa den højtærede Justitsministers Udtalelser forleden Dag, og nu den Vending, den højtærede Socialminister brugte — vil jeg sige til den højtærede Socialminister, at Forholdet ved den Lejlighed var dette, at den højtærede Socialminister søgte at give Indtryk af, at det var den saakaldte kapitalistiske Presse, som var hele Ondet, og den socialdemokratiske Presse, som var saa overordentlig hæderlig og god. Nu har det ærede Medlem Hr. Holstein jo præsteret den nuværende Statsminister og Undervisningsminister for et Eksemplar af „Social-Demokraten“ for 1924 eller 1923, og jeg tør jo nok antyde, at det havde svære Virkninger paa de paagældende Ministre, de kunde overhovedet ikke tænke sig, at Ministre kunde behandles paa den Maade.

Det, jeg vendte mig imod, var hele den urigtige Maade, hvorpaa man efter min Opfattelse arbejdede paa dette Omraade, og det, jeg da vil sige, er, at naar vi ønsker en ny Presselov, saa maa jeg tro, at den, den først og fremmest kommer til at ramme, og den, som fremtidig vil faa Henvisninger til en saadan ny Presselov — hvis denne indeholder forstandige Bestemmelser — det er den højtærede Socialministers Organ: „Social-Demokraten“.

Jeg har sagt ved tidligere Lejligheder og vil gerne gentage det her, at selve det saglige Indhold af Socialministerens Bemærkninger kun kan tilfredsstille os, og vi kan forstaa, at vi nu kan regne med hans gode Medvirkning til Gennemførelse af en saadan Lov, og jeg tillader mig derfor at forespørge den højtærede Justitsminister, om Forslag vil fremkomme i indeværende Samling fra hans Side.

Vi ønsker ikke i Presseloven foretaget et Tilbageskridt, saaledes som den højtærede Socialminister synes at formode. Vi ønsker paa ingen Maade Trykkefriheden begrænset, men vi ønsker bl. a. en Ændring i den nuværende Presselovs § 11, saaledes at det ved Lov tilsikres, at enhver i et Blad eller periodisk Tidsskrift angreben Person kan faa Ret til paa et lige saa godt Sted i Bladet at svare paa Angrebet, og at dette overhovedet ikke kan nægtes ham, og dernæst, at det økonomiske Ansvar for Udtalelser skærpes saaledes, at det gældende Misforhold mellem den Skade, der kan ske ved, hvad der skrives om en Per-

son, og det Ansvar, Redaktøren har, ophæves. Jeg retter derfor det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han agter at fremsætte Forslag til en ny Presselov.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har jeg haft Lejlighed til samtidig med, at jeg svarede de højtærede Ministre, at henvende nogle Bemærkninger. Jeg har endnu kun en enkelt politisk Bemærkning at gøre til det ærede Medlem. Det ærede Medlem havde ikke megen Tro paa, at der kunde komme nogen Samvirken mellem os og Socialdemokratiet. Det ærede Medlem vendte sig ostentativt til anden Side i Salen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at vi fra konservativ Side kan intet have imod, at det ærede Medlem i saa høj Grad klargør, hvor det er, han venter Fremgang for sine Tanker og hvor ikke. Vi har aldeles intet imod, at det ærede Medlem stiller det op saaledes, som han gør. Jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem helt kan sige, at den Glæde, han følte i Gaar, føler han ogsaa i Dag; men jeg siger til det ærede Medlem: Slid nu den Politik med Helsen, slid den saa godt, som det ærede Medlem kan, og lad os saa se, hvad det ærede Medlem faar ud af det!

Naar det ærede Medlem talte om Konservatismen i England og Konservatismen i Danmark og den store Forskel, der er derpaa, synes det mig, jeg har hørt noget lignende om, hvor kloge de konservative var i andre Lande, og hvordan de aldrig var kloge her i Landet. Mon der ikke kan siges noget lignende i Norge og Sverige af Socialister overfor den hjemlige Konservatisme? Hvis jeg ser paa den Stilling, som den engelske Finansminister Snowden indtog paa den økonomiske Konferencen for nyligt, kunde jeg vel egentlig ogsaa sige, at god national, ja stærk national engelsk Politik var det i Sandhed, Englands socialdemokratiske Minister første. Det kunde maaske ogsaa tænkes, der var en lille Smule Forskel paa, skal vi sige, den højtærede Statsminister og Mac Donald, saaledes som jeg havde Lejlighed til at tilkendegive det, første Gang jeg havde Ordet.

For at der ikke skal være nogen Misforstaaelse siger jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at jeg har ikke givet Udtryk for en Protestpolitik eller en Nejpolitik, jeg har givet Udtryk for, at vi vil gaa ind i saglig Forhandling om Spørgsmaalene paa vort Partis Grundlag. Og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det højtærede Socialdemokrati nogen Sinde har stillet sig paa andet Standpunkt?

Inden jeg slutter, vil jeg gerne gøre et